

גליון מס' 334
פרשת ויקרא
י"ב אדר ב' תשפ"ד

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

מעלת התפילה והבקשות בפורים

כתב ה"פלא יועץ", נשגבה עד מאוד מעלת פורים וקדושתו, כי בכל הימים לא כל תפילה ראויה היא שתתקבל, אך ביום הפורים כל המתפלל בכוונה בוקעת תפילתו רקיעים ומתקבלת לפני כסא הכבוד. ורמז לדבר, הוא האמור במגילה: "ובבואה לפני המלך", וידוע כי כל "מלך" המוזכר במגילה הכוונה הפנימית היא למלך מלכי המלכים הבורא יתברך שמו, אך זאת בתנאי שיבקש באמיתות לבבו - ואפילו אם יתפלל ביחודות, עתירתו ובקשתו באה לפני מלכו של עולם ונענית.

מקובל מפי גדולי הצדיקים, שסגולה עצומה היא להשכים בבוקר היום הקדוש ולהרבות בתפלה לפני השם יתברך על כל הנצרך הן על בני, חיי ומזוני, והן על שאר דברים, מאחר וכל העולמות המה בשמחה ובגיל ביום זה.

כוחה של תפלה

לביתו של רבי אליעזר רוקח מאמסטרדם, נכנסו ביום הפורים שליחים מטעם בית המלוכה בהולנד. הוא התבקש על ידי המלכה להעתיר ולבקש רחמים על המדינה, על כל יושביה. סכרי הולנד נפרצו, וסכנה מוחשית מרחפת על אזרחיה. כשמע זאת רבי אליעזר, הורה מיד להביא אל שולחנו בקבוקי יין נושנים מהמינים המשובחים ביותר. הוא ציווה לאגשיו לשתות, להתבסס ולשמוח עד בלי די. עברה שעה קלה בה היו הכל שרויים בשמחה רבה, "עד דלא ידע"... כנסות הערב הגיעו שוב שלוחי המלכה ובפיהם בשורה: השטפון נעצר והסכנה חלפה. כשראו את העליצות הרבה, תמהו: לשמחה מה זו היא עושה?! הם שבו למלכה וספרו לה הדבר. זו התפלאה מאוד ושלחה לקרוא לרבי אליעזר: "חשבתי שתצום ותרבה בתפילה ובכיל", אמרה, "ועתה, לא די שלא הצטערת, עוד הרבית שמחה והפכת את יום הצרה לחג? אתמהה?" הסביר רבי אליעזר ואמר: "אנו מפיסיים את אלקינו בכך שאנו מקיימים את מצותיו. וכשאנו ממלאים את רצונו, מודד הוא לנו באותה מידה ועושה רצונו. ביום זה הצטוונו לשמוח, שהרי פורים היום. אמרתי לאנשי: בואו ונמלא את חובתנו ביתר שאת ונשתה לכבודו עד בלי די, ואכן כפי שנוכחת לראות ניצלה כל המדינה כולה".

עבודת יום הפורים - לשמוח!

ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת... כמה גדול כוחה של תפלה זכה הנאמרת בכוונת הלב אשר היה בכוחה לבטל את גזירת הכליה מישראל לאחר חטא העגל. ומפורשים הדברים בדברי אליהו הנביא... אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: כשאני רואה בני אדם בתפילתם אף על פי שאין בהם תהילה ושבח של תורה ומעשים טובים, לא במעשה ידיהם ולא במעשה אבותיהם מאחר שהם עומדים ומברכים ומשבחים ומרבים בתחנונים לפני אני נעתר להם וכופל פרנסתם, כללא דמילתא: אף אם יהיה האדם בשפל המדרגה, אם תהיה תפילתו מעומק הלב יהיה בכוחה לבקוע שערי שמים ולהוריד שפע וחיים לעולם!

כמו שמצינו בגמרא... שהמן השפיל את עצמו מאוד בפני מרדכי, גזז את שערות ראשו הגם שהייתה זו מלאכה בזויה, ואף רחץ אותו, וכשאמר לו מרדכי שאינו יכול לעלות על הסוס מפאת חולשתו הרבה מן התענית כפף את עצמו לפניו כדי שיוכל לעלות על גבו, והוא פלא, מדוע התנהג המן לפניו משורת הדין וביצע פעולות שלא נצטווה עליהם מפי אחשוורוש, הרי היה לו לומר למרדכי שהחובה המוטלת עליו מסתכמת במה שהורה לו המלך ותו לא, אלא ודאי כוננת המן הייתה להערים על מרדכי ולהסיח דעתו מרציפות התפילה לה' שיחשוב שאוביו נפלו תחתיו וממילא יפסיק את עתירתו. נפל במלכות זו אך מרדכי לא אלא "וישב מרדכי אל שער המלך" ודרשו חכמים ששב לשקו ותעניתו. ומכאן נמצאנו למדים שאם יהיה האדם מצוי חלילה בצר ובמצוק ומצבו מתחיל מעט להשתפר לא יזניח עבודת התפלה אלא ישים מגמתו לשמור על רציפות העבודה שבלב - זו תפלה.

זמני הדלקת נרות:

פרשת ויקרא - שבת זכור

כניסת השבת

17:32

צאת השבת

18:31

ר"ת 19:09

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

מעלת יום פורים ממרן החיד"א

ראיתי להביא בפניכם את דבריו הקדושים של מרן החיד"א אשר הובא בספרו לב דוד (פרק כ"ט) בגדול קדושת ימי הפורים, וכך כותב בלשונו המליצית: ומאחר שכן, במקום גילה שם תהא רעדה, לעשות מצוות היום, באימה רבה, שמחת עולם, שמחה של מצוה ולא תהיה עדה ה' אל גיל כעמים השוטים במוזיקי יין, ושחוק וקלות ראש מאד מבלי משים יראת ה', וחס ושלוש עלה על לבם כי ביום הפורים הותרו האיטורים. ואין נישא פנינו לשלם רעה תחת טובה.

וכאן ממשיך החיד"א ז"ע ומסיים בדברים נחרצים: **ובענין הדבר פשוט. שאם כל ישראל, ביום הזה, אשר זרע עמלק לטבח יובל, היו נוהגים בסדר קדושה, והשמחה הייתה מקודשת לשמים ויתר היום היו עוסקים בתורה כל אחד כפי שיעורו, היינו נגאלים בשכר זה נאולת עולם.**

התגלות אליהו הנביא בפורים

מסופר, שפעם הסב הגאון רבי חיים מוואליץ לסעודת פורים, שבמהלכה הגיעו עניים רבים לקבל 'מתנות לאבינונים', שהרי כל הפושט יד נותנים לו. אחד מהם יהודי זקן, לאחר שפשט יד וקיבל מטבע אחת, ביקש מרבי חיים מטבע נוספת, בהבטיחו: "אם תענה לבקשתי - אשמיע באוזניך חידוש מעניינא דיומא". נעתר לו רבי חיים, ואז שאלו הזקן: היכן רמוזים במגילה דברי חכמינו זכרונם לברכה שאמרו שגזירת הכליה בימי המן נחתמה בטיט ולא בדם, ובשל כך עלה בידי מרדכי לבטלה על ידי התשובה והצום? מיד גם השיב: הדבר נרמז בלשון הפסוק "אם על המלך טוב יכתב לאבדם", וכן בפסוק "כי המן בן המדתא האנגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם", ואת "המילה לאבדם, יש לקרוא לא=בדם, כלומר: הגזירה לא נחתמה באדם, אלא רק בטיט. רבי חיים התפעל כל כך מחידוש זה, ובביקורו הקרוב בוילנא, סיפר זאת לרבו הגר"א, שהתרגש ואמר לו: "הזקן שחידש לך פירוש זה - הוא הזקן שגילה זאת למרדכי הצדיק, והוא לא אחר מאשר אליהו הנביא! (כמתא שם ר"ל)

יום פורים

בתיקוני הזוהר הקדוש מובא שמעלתו של יום פורים גדולה משל יום הכיפורים! האדמור הקדוש מרח"ץ הסביר זאת ואמר כי אומנם יום הכיפורים מכפר רק לשבים בתשובה ולא לשאינם עושים תשובה אינו מכפר, אך יום הפורים גדול הוא עוד יותר, משום שבו הקדוש ברוך הוא מוחל וסולח לכל יהודי באשר הוא על כל עונותיו ומקבל תפילותיו ובלבד שיהיה פושט יד ומוכן לקבל מחילה.

ועל כן אמרו רבותינו: "כל הפושט יד - נותנין לו", שאף היהודי הפשוט שבפשוטים והפחות שבפחותים, אם פושט ידו ביום הפורים ורוצב להתקרב לה' - נותנים לו את כל בקשותיו וממלאים את כל מחסורו.

וכתב האדמו"ר רבי יחזקאל משינאואו זצ"ל כי ביום הפורים יש לכל יהודי כח עצום ונורא, כמו הכח אשר יש לכהן הגדול בעת אשר הוא נכנס לקדוש הקדושים פעם אחת בשנה.

סיפר הגאון הצדיק רבי אלימלך בידרמן שליט"א: "סיפר לי אחד ממרביצי התורה בארץ, כי בישיבה בה הוא מלמך, היה בחור אשר החל להידרדר במהירות, אט אט ראו עליו כי מפסיק להיות מחובר ללימוד, עד אשר הפסיק להשתתף בסדרי הישיבה. הוא לא למך, לא התפלל, ואף העדי על עצמו שכבר אינו מניח תפילין רחמנא ליעלן.

כולם הבחינו כי הוא כבר קרוב לפני יציאה לרחוב ואיבוד כל יהדותו. שכראיתו זאת, כאב לי הדבר מאוד והחלטתי לעשות מעשה. "הנה השבע יחול יום פורים הקדוש, אשר נאמר עליו 'כי כל הפושט יד - נותנים לו' ובכן אמרתי בלבי, אשפוך ליבי בתפלה ביום פורים על הבחור ואתחנן לפני מלך העולם שירחם על שמתו ויחזיר לה את אור הקדוש והטהרה, ובכך זו תהיה השתדלותי האחרונה להצילו.

והנה בעיצומו של יום הפורים, בעת שהותי בבית המדרש, פתחת את ארון הקודש והתחננתי מעמקי ליבי: "אנא, ריבונו של עולם, רחם על הבחור הזה שכבר איבד את כל טעמו בתורה ובמצוות. רחם על שמתו ותחייה אותה מחדש, תן לו להבין כי אין בחוץ כלום, ורק בתורה ובמצוותיה יש את האושר הנצחי. אנא, חולל בליבו נס

שישוב לדרך הישר ויגדל לחפירת. כך התחננתי במשך דקות ארוכות כשדמעות ורחחות זולגות מעיני. רבותי, ראו איזה פלא. לא עבר זמן רב, ואותו בחור שכבר היה בדרך לרחוב, השתנה מן הקצה אל הקצה. הוא נכנס לתפילה והחל מתפלל במרץ ובשמחה, אל בית המדרש הוא הגיע בין הראשונים ולמד במרץ והתלהבות, עד שזכה להיבחן על מסכתות שליליות, כשכל צוות הישיבה ורביה מהללים ומשבחים אותו על היותו מהמיוחדים והמוצלחים שבישיבה. באסיפות צוות שנעשתה, אמרו כולם פה אחד - רק התפלה הגדולה ביום פורים הקדוש היא זו שהגיעה עד כסא הכבוד ופתחה את ליבו לעבודת ה' ותורתו, ממש כלידתו מחדש.

סמולות יום פורים

כתב בספר סגולות ישראל: "מקובל מפי גדולי עולם, כי סגולה גדולה בפורים להשכים בבוקר ולהרבות בתפילה ובקשה לפני ה' יתברך על בריאות, פרנסה, וגאולה וכו' וכתב האדמו"ר מגור זצ"ל: פורים הוא זמן רצון לכל, עת 'רעוא דרעוין', וכל אחד יכול לפעול אצל ה' יתברך שיתמלאו משאלות ליבו.

כתב רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל: כיון שבפורים זכו היהודים לחיות למרות גזירת המיתה, לכן יוכלו ממש לפקוד עקרות ביום מיוחד זה!

כתב רבי אליעזר זיסקינד זצ"ל: ראוי לכל אדם להרבות בסיפור נס המגילה ו'ולאנשי ביתו.. שעל ידי סיפור הנס בשמחה - גורם חזרה גדולה בעולמות העליונים והקדוש ברוך הוא מתפאר בו.

כתב החתם סופר בשם השב יעקב: כל העוסק בתורה בין קריאת המגילה של הלילה לקריאה של יום - מובטח לו שהוא בין העולם הבא.

כתב האדמור מוולדיק זצ"ל כי בשעת קריאת המגילה, כאשר יפיד יהודי לישועה היטב את ניסי המגילה ונפלאותיה, אז יזכה לשפע גדול של פרנסה, בריאות, הצלחה ותיקון לעונות חמורים, שזהו עיקרו של יום **מרדכי היהודי:** סיפר הרב הקדוש רבי ייבי מאוסטראה ז"ל שהיה שרוי בעניות גדולה כשהגיע יום פורים וביתו היה ריקס, בא איש אחד לשמוחו, והוא היה מרדכי היהודי בעצמו. ואמר על זה, שמרדכי הוא בחינת בעל השמחה של פורים והוא בכבודו ובעצמו בא לשמח כל יהודי המשתוקק להיות שמח. (דברי שמואל)

ישועה על ידי סעודת פורים: סיפר רבי נפתלי הגדול ז"ל בעל "סמיכת חכמים" שפעם אחת ביום פורים שלח אליו המלך בעירו כשנצרך לישועה שיתפלל בעדו על עניין גדול, והרב הקדוש אכל ושתה והרבה בשמחה יתירה כראוי פורים ונתקבלה תפילתו והייתה ישועה. שלח המלך לחקור אחר מעשיו וכשבאו אליו שלחויו סיפרו לו שאכל ושתה הרבה ושמח מאוד. שיגר אחריו ושאלו על זה באומרו: אני יודע ומאמין שישועתי באה בזכות תפלתך למעני אבל הנהגתך היא פליאה בעיני. השיבו הרב הקדוש: ביום פורים רצון ה' הוא שנהיה שרוין בשמחה גדולה ונאכל ונשתה, וכאשר אנו מקיימים רצונו יתברך עושה הוא רצונו וממלא כל משאלות ליבנו. (דברי שמואל)

מעלת ההשכמת יום פורים: מקובל מפי גדולי הצדיקים, ומתלמידי הבעל שם טוב, שסגולה בדוקה היא להשכים בבוקר יום פורים ולהרבות בתפלה ובבקשה לפני השם יתברך על כל דבר הן על בני חי ומוזני, והן על שאר דברים ועל כל קרוביו וכל ישראל, וכעין יום כיפורים שהוא יום תפלה, כך פורים הוא יום עת רצון, וכן העולמות המה בשמחה וברצון. ועל זה נאמר אין מדקדקין בדבר מעות פורים, אלא כל הפושט יד נותנין לו. אמרו ועוד כל השוטה אין כפורים כאלו התענה משבת לשבת, ובשתיית היין טמונה גולה המתקת הדינים, וקריעת כל המסכים המבדילים. (שפתי חכמים)

נחום של יום פורים

ארע שפעם נכנסו רודים יראי ה' אל מעונו של ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל ושאלו אותו: ילמדנו רבינו, מדוע זכה חג "פורים" יותר מבכל המועדים למעלה ודרגה כזו, עד אשר כל מה שמבקש היהודי בתפילה נותנין לו, כמאמר רבותינו: "כל הפושט יד - נותנים לו"? ואשר רבים זכו לצאת בו מאפילה לאורה כשעקרות רבות נפקדו, ואנשים הרעבים ללחם התעשרו והצליחו!?! ענה להם מרן הרב שטיינמן ואמר: **דעו**

לכם כי אמת בפניכם, והסיבה לכך היא שבינים הפורים יש אחדות ואהבה בעם ישראל. כי כל עם ישראל מקיימים את המצוות של משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינונים, ועל ידי כך מתרבת האהבה וגדול החסד בין איש לרעהו, ולכן בשמיים יש נחת רוח גדולה ועצומה לה, והוא מוכן להושיע את כולם ולהשפיע ניסים ונפלאות". מכאן נלמד מה גדולה מעלתה של האחדות ואהבת הבריות בין איש לרעהו ובין אדם לחברו.

אהבתו של הקדוש ברוך ישראל

מובא במדרש משל נפלא ביותר: עוף אחד בנה קן על שפת הים, והנה עלה הים והציף את הקן. כעס העוף מאוד על הים, מה עשה? מילא פיו מים מן הים ושם בחול, ושוב מילא פיו מים ושם בחול, וכך חזר ועשה שוב ושוב. שאל אותו שוארו: מדוע אתה מתייגע כך? אמר לו: איני זו מכאן, עד שפאשה את כל הים הזה חול, ואת החול אהפוך ליס!... כך - ויבקש המן להשמיד את כל היהודים". אמר הקדוש ברוך הוא: רשע בן רשע, בן בנו של עשו הרשע, אני בקשתי ולא יכולתי, שנאמר (תהלים ק"ב): **ויאמר להשמידם - לולי משה בקירו עמד בפניך לפניו** [אפילו הקדוש ברוך הוא כביכול לא הצליח להשמיד את עם ישראל, מתוקף הבטחתו לאבות האומה], **ואתה מבקש!... חייך, ראשך תחת ראשם, אתה תהיה כפרה עליהם.** (אסתר רבה ז')

פורים אצל החפץ חיים

שנה אחת בחג הפורים, נכנס בחור אחד אל ביתו של מרן החפץ חיים' כשהוא שיכור לחלוטין מרוב היין ששתה. הוא החל לדבר שטויות, עד אשר ניגש אל החפץ חיים' ואמר לו בזה הלשון: "כבוד הרב, אני לא זו מפה עד שתבטיח לי מקום בגן עדן במחיצתך".

בני הבית ניסו מיד להוציא את הבחור החצוף מהמקום, אך הלה התנגד בכל תוקף והחל לעשות רעש רב. כשהוא צועק ללא הרף: "איני זו מכאן עד שיובטח לי מקום בגן עדן עם רבנו". הכל ביטו בחפץ חיים' על מנת לראות את תגובתו באירוע קיצוני שכזה, הרב נותר רגוע ושלו, שאפילו טיפת כעס או זעם קטנה לא נראתה על פניו. כשראה החפץ חיים' כי הבחור לא נותן לו מנוחה, פנה אליו בכבוד ראש ואמר לו: "אני מוכן להבטיח לך מקום עימי בגן עדן, אך זאת בתנאי אחד בודד". לפתע, אורו עיניו של הבחור השיכור, ונראה היה כאילו התפקח הוא מיינו, וכל שכרותו פגה ממנו. "מה התנאי?!", קפץ ממקומו.

הביט בו החפץ חיים' ואמר לו: "אם מהיום ועד יום מותך תשמור על פיך לבל תדבר שום מילה של לשון הרע, אני מבטיח לך חלק עימי בגן עדן - נו, אתה מסכים?" הבחור נעצר לכמה שניות, ומיד אמר: "לא, איני מסוגל שלא לדבר כל לשון הרע עד סוף חיי. אנא, תן לי בבקשה דבר אחר". אז הוא הביט בו החפץ חיים' בנערה ואמר לו: "אם אינך מסוגל לעמוד בכך, אין לי מה לדבר עימך כלל, ואני מבקש ממך לצאת מביתי כעת לצורך המשך סעודת פורים". הבחור השכירו נבהל מעוצמתו של החפץ חיים' ומבקשתו הברורה, וברח מהמקום. הכל הביטו בהערצה ב'חפץ חיים' אשר למרות הניסיון הקשה לא כעס כלל וכלל. (מתוך 'דרשו').

חידונים וחיידים לפורים

א. מדוע מגילת פורים נקראת "מגילת אסתר" ולא "מגילת מרדכי או "מגילת פורים"?

1. כיון שעיקר הנס היה על ידי אסתר. (תוס' מגילה ד' ה' א"ף)
 2. אסתר גילתה מסירות נפש בכניסתה אל המלך לטובת אחיה היהודים ככתוב (אסתר ה' טו) "וכאשר אבדתי אבדתי".
 3. כדי שלא יאמרו על מרדכי "לכבודו הוא דורש", שהרי הוא כתב את המגילה.
 4. "אסתר" מלשון הסתר, כל סיפור המגילה הוא נסתר ועל ידי קריאתה אנו מגלים את הניסים החבויים בה.
 5. מצינו עוד אופן שהיא נסתרת ויש לגלות את שם ה' הטמון במגילה.
- ב. מדוע חגג נקרא "פורים" וכן מה הקשר בין הפור שעשה המן לבין הנס?**
1. על ידי ההגדרה היו עוד 11 חודשים שבהם יספיקו ישראל לעשות תשובה.
 2. ערך המן שתי הגרלות אחת בחודשים ואחת בימים.

ג. מדוע במשנת שערך אחר שורש לא הייתה מוזיקה?

1. משום שהיה במשנת נציגים מכל אומות העולם ולא ניתן להשמיע מוזיקה הערבה לאוזני כולם. (מהר"ם שייך בדרישים נחמדים לסוף חילוף)

2. רבי שלמה אלקבץ בספר "מנות לוי" מתרץ שהנגינה הייתה עלולה להסיח דעתם של הממונים ואחשורוש חשש שעקבות כך לא יהיה הוא במרכז העניינים.

3. מהר"ם שייך (ש) מוסיף שישראל גזרו על עצמן שלא לשמוע קול זמר ממני החורבן והיה רצון אחשורוש שלא להעבירם על הדת באונס רק ברצונם וזהו שכתוב (אסתר א, ט) "לעשות כרצון איש ואיש". 5. יש אומרים שחשש אחשורוש שהנגינה תעורר את ישראל לתשובה ולקרבת הבורא לכן לא חפץ הוא בקיומה.

6. המהר"ם שייך כתב שבאמת הייתה מוזיקה אך לא הוזכרה מפני שאין בכך חידוש כפי שלא נזכרו שהם ניוונו בסעודה, ומרן הרב הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל ב"חזון עובדיה" הביא ראיה לכן מלשון הכתוב (אסתר א, ט) "וכלים מכלים שונים" - "שונים" בנימטריא קטנה "כלי זמר".

ד. כיצד לא הצליח אחשורוש לגלות עמה ומולדתה של אסתר הרי נלקחה את מבית מרדכי היהודי?

המן הרצי על היהודיים לשון הרע שהם חסרי נימוס, ואין להם חן ויופי ודוחים הם במראיהם. מאחר ואסתר הייתה הדיכר הגמור, לא העלה אחשורוש בדעתו שמזרע היהודים הוא.

ה. מדוע לא איים אחשורוש בהריגת אסתר המסרתבת לגלות את עמה ומולדתה, הרי בכך היא מורדת במלכות? משום שטענתה הייתה כפיה שבעלה אסר עליה להגיד זאת והרי היה חוק "להיות כל איש שורר בביתו".

ו. מדוע גזרה אסתר צום בליל הסדר הרי עד זמן הגזירה בחודש אדר נותרו עוד 11 חודשים ובשל מה הבהילות הגדולה?

משום ששורש עמלק הוא חשבון לכן פעלה אסתר בלי להתחשב בחשבון אלא מיד גזרה תענית לבטל את הגזירה הנוראה ואפילו שהיה זה בחג פסח.

ז. מדוע המן לא איבד עצמו לדעת כאשר המלך ציווה ללקחת את מרדכי ברחוב העיר ולהכריז "ככה יעשה"?

משום שהיה חוק שאם אחד משרי המלך מת כל הגזירות מתבטלות ומחמת שנאתו של המן ליהודים רוצונו לחוות בהשמדתם העדיף לסבול את הביזיון ובלבד שהגזירה תישאר על כנה.

ח. כידוע סעתה בתו של המן ושפכה עליו מי שופכין, כיצד זה לא הכירה אותו: 1. ממראהו הגס? 2. על פי קולו? 3. חזות בגדיו?

1. כתב "הבן איש חי": (בספרו קרו ישיעה) מאחר שהמלך ציווה שהכרות המן תהיה ללא הפסק ובקול גדול, ממילא קולו הפך צרוד ולא היה ניכר כבתחילה, ויש שתייצו שבטוחה הייתה שאביה הנכבד והמרומם הוא עצמו יושב על הסוס ומכריז על עצמו בקולו "ככה יעשה" ימי שסוחב את הסוס זה מרדכי, ויש אומרים ששינה הוא את קולו כקולו של מרדכי.

2. השפיל מבטו לקרקע כיון שלא רצה שיכירוהו.

3. מרדכי לבש בגדי מלכות אחר התספורת והמקלחת ואילו המן לבש את בגדי מרדכי משום שלא רצה להתבוות בעודו לבוש בגדי מלכות.

4. ב"ברכת אברהם" הובא שהיא הכירה את גבהות רוחו של אביה שמסוגל ליישב על הסוס להכריז על עצמו "ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו".

5. כדי שירים ראשו ויראה בתו מתה והוא כנגד מידה כנגד מידה כיון שיעץ לאחשורוש להרוג את ושתו בשביל להשיא בתו למלך.

ט. ממה מקור למנהג אכילת "אוני המן"?

1. מובא במדרש שהמן ראה את שלושת האבות ומיד תש כוחו, ו' הקצוות רומזות לג' האבות.

2. מאותו הטעם שאחון העבד נרצעת הוא הדין כאן: (דף כ"ב:) אוון ששמעה בהר סיני "לא תרצח" ועלתה בדעתה להשמיד להרוג ולאבד, תיאכל ואף שהמן היה גוי ונשמתו ולא הייתה בהר סיני מכל מקום היה הוא עבד וכענין ונשמתו עמדה בהר סיני.

3. כתוב שאין אדם הההשדבר לשון הרע כמו המן ומובא בגמרא שאם אדם שומע לשון הרע צריך לכופף את אוזניו ולסתמם.

4. משום שהיה המן רע מעללים מבנינים כמבחוץ (אסתר ג, ה) - "ומלא חמה" ומכאן נהגו לאכול אוני המן עם מילוי.

5. יש מפרשים שבאחון המן שעושים מרומז מה שיש ישראל קיבל את התורה בפורים כמוש כתוב "קיימו וקיבלו" והגמרא אומרת קיימו מה שקיבלו, מאהבת הנס וכידוע שהתורה משולשת: תורה נביאים וכתובים, לעם משולש: כהנים לויים וישראלים, על ידי שליש לבטן: אהרן מרים ומשה, ביום השלישי לטהרת בני ישראל בחודש השלישי: סיון, ולכן אוכלים אוני המן שיש בו ג' קרנות לזכרון זאת (ספר חנוכי' בנה הובא בנטיע גבראל פרק ע"א ס"ו) ? מה החילוק בין אוני המן ללביבות חנוכה, ואיך כל אחד מהם קשור לחג?

הלביבות - מלאות אויר - רוח, נס תנוכה הוא נס רוחני. אוני המן - הדחוסות - גשמייות, נס פורים היה נס גופני.

יא. מה החילוק בין סביבון לרעשן ואיך כל משחק קשור לחג שלו?

בחנוכה הייתה התעוררות מן השמים להצלה וכפועל יוצא מכך את הסביבון מסובבים מצדו העליון ולכן כשמסובבים את הרעשן אוזנים בצדו התחתון, סביבון מסובבים, וסיבוב זה מתבצע דווקא לצד ימין כדי לרמוז על הנס שהיה בעניין רוחני.

בפורים הייתה התעוררות מלמטה על ידי תשובה ותענית, וסיבוב הרעשן הוא דווקא לצד שמאל, זאת כדי לרמוז על הנס שהיה בעניין גשמי.

יב. כיצד מרדכי הסתפר על ידי המן הרי יש איסור בתגלחת אצל גוי שמא יתחבנו?

1. ברשות הרבים מותר.

2. איסור זה הוא דווקא בתער ששכיח היזקו אבל במספרים דלא שכיח היזק מותר. (תוס' עבודה זרה כ"ט)

3. מרדכי סמך על כך שהמן פחד מאוד מאחשורוש וממילא לא חשש שיעז להורגו.

4. בשולחן ערוך מבואר (יורה דעה סימן קנ"ו) שלאדם חשוב מותר להסתפר על ידי נוכרי.

יג. מדוע קטע אחשורוש על המן, וציווה שיתלוהו הרי הוא קיבל רשות להשמיד את כל היהודים?

היה המן בעל לשון הרע ארסית בהציגו את היהודים כחזופים ומחרחר ריב וכשראה אחשורוש את אצילות נפשו ונעוץ מידותיה של אסתר המלכה היהודייה הבין שכל דברי המן הם שקר גס ולכן הפך עורו והרגו מיד.

יד. "יבוא המלך והמן אל המשנה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך" (אסתר ה, ח) מה פשר דחייה זו הרי מוטב היה לכאורה לפתור את הבעיה מיד?

1. "ילקוט שמעוני": מאחר שהמן הוא מזרע עמלק שעניינים - "מחר" כמו שנאמר (שמות י"ז, ט) "צא הלחם בעמלק מחר", לכן העדיפה אסתר לעסוק בכך למחורת.

2. ביום המלך המן הניח המשנה על שרשרת עבודה זרה, ואז נסתלקה ממנה רוח הקודש ופתדה שלא תהיה לה סייעתא דשמיא וביום השני התפללה שיבוא ללא צלם זה ואכן הגיע הוא אבל וחפוי ראש מבלי שסיפק לשים את העבודה זרה, וממילא לא הסתלקה ממנה שכינה, ואז יכלה לפעול למיגורו של הצורה.

3. חפצה אסתר שישיראל ימשיכו בשקם תעניתם, ותפילתם ולא יסתרו על כך שיש להם אחות בבית המלך ולמחרת כשראתה שמרדכי רכב על הסוס בהדר מלכות הבינה שכעת מתנוצץ אורה של הישועה.

טו. היתר ביטול ביום טוב הוא רק עבור יהודי ולא עבור נכרי, שנאמר "לכם" ולא לנכרי (גמרא פסחים מז, ד), ואם כן כיצד ביטלה אסתר בפסח עבור אחשורוש והמן?

ביום הראשון שהיה יום טוב, כשביטלה התכונה היא להמן שהיה עבד כנעני ומותר לבשל עבורו, וזהו שכתוב ביום הראשון (אסתר ה, ד) "אשר עשיתי לו" - הכוונה להמן וממילא אכל גם אחשורוש, ובמשנתה של היום השני כתוב (אסתר ה, ח) "אשר אעשה לכם" שכבר היה חול המועד ומותר לבשל לגוי (בן איש חי)

טז. בימי הפסח נתן אחשורוש את בית המן למרדכי ואסתר, והרי הבית היה מלא חמץ ונאמר בתורה "ולא יראה לך" אם כן איך קיבל מרדכי בפסח את בית המן?

1. המן מכר את עצמו למרדכי לעבד כנעני ומה שקנה עבד קנה רבו וממילא ביטול חמץ שמרדכי עשה בערב פסח הל גם על נכסי המן.

2. יש אומרים שהמכירה מועילה לא רק על החמץ שיש כעת אלא גם על חמץ העתיד לבוא.

יז. נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן והרי נכסי עמלק אסורים בהנאה?

1. המן היה עבד כנעני ודינו כישראל.

2. על פי החוק נכסי הרוני המלכות שייכים למלך, ממילא

היה הבית של אחשורוש ולא של עמלק.

3. אסתר מכוח היותה אישה אינה מצווה על מצוות מחיית עמלק, וממילא מותר לה ליהנות מנכסי עמלק.

יח. מדוע תר המן אחר עץ גבוה 50 אמה ולא הסתפק בעץ נמוך?

1. רצה המן שאחשורוש יראה את העץ ישירות מביתו ויורה לתלות עליו את מרדכי מיד מכיוון שחשש שהמלך יחזור בו ושרי הוא היה הפכפל, ונעשה זאת לטובה כשחרבונה אמר "גם הנה העץ" שהצביע עליו מתוך הארמון.

2. לפי חוקי הגויים אם נקרע החבל, ניוון הנתלה, ומשוחזר מיד לכן יעצו להמן להכין עץ גבוה 50 אמה, שאף אם ינתק החבל ימות מרדכי בריסוק אברים על ידי נפילה (מעם לוי אסתר ה, יד).

3. משמים כיוונו הדבר כדי שיוכל המן להיתלות הוא ועשרת בניו, שיהיה לכל אחד 3 אמות חזר (ילקוט שמעוני אסתר תתמ"ט הובא בספר שולחן המועדים פורים).

יט. לפי הגמרא במסכת מגילה (דפ"ט ע"ו טז) ישנם 6 מקומות בהם התעברו המלאכים לטובת היהודים ולרעת שונאיהם?

1. כשנכנסה אסתר לבית המלך הגיעו ג' מלאכים לעזרתה: אחד שהגביה את צווארה, השני שמשך עליה חוט של חסד והשלישי האריך את השרביט עד אסתר.

2. המלאכים הפריעו לשינת אחשורוש (רש"י אסתר ג, א)

3. גבראל כתב את מה שהסופר מחק בעניין שבחו של מרדכי בהצלת המלך. 4. כשאמרה אסתר "איש צר ואובד" הצביעה על אחשורוש, ובא מלאך והסיט את ידה לכיוון המן. 5. ה' שלח מלאכים בדמות בני המן שהחריבו עצי הבוסתן. 6. כאשר שאל אחשורוש כמה הרגו בשושן, נימת קולו הייתה כעוסה והגיע מלאך שסטר על פיו ושב לדבר בלשון רכה.

כ. כיצד מוסיז כל החגים במילה פורים?

פ - פסח. ו - וסוכות. ר - ראש השנה. י - יום הכיפורים.

מ - מתן תורה [חג שבועות].

כא. מה המכנה המשותף בין פורים לחנוכה?

1. שניהם מדרבנן. 2. בשניהם מברכים ג' ברכות לפני המצווה. 3. בשניהם מברכים "שעשה ניסים" ואומרים "על הניסים". 4. בשניהם המצווה חלה בצאת החוכבים. 5. שניהם לא בטלים עולמית. 6. אף הניסים יחייבו במצוות שני מועדים אלה. 7. בשניהם יש מצות פרסום.

כב. מה המכנה המשותף בין פסח לפורים?

1. בשניהם אנו מצוים לשתות יין. 2. בשניהם יש מצות פרסום הנס. 3. בשניהם יש מצוה לקרוא בלילה מגילה והגדה. 4. שניהן חלים בט"ו בחודש. 5. שני הניסים היו ביטול. 6. שניהם מתחילים באות פ'. 7. 4 פרשיות שקוראים בחודש אדר, 4 מצוות שעושים בפורים, כנגד 4 כוסות בפסח 41 בניס 41 כזיתות. 8. לעתיד לבוא תבואה שתיוצק בפורים תקצר בפסח, ובזמן הזה מתחילים בפורים לדרוש בהלכות פסח.

כג. מה המכנה המשותף בין שבועות לפורים?

1. שניהם יש אחה. 2. בשניהם קיבלו את התורה. 3. שלא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן. 4. בשניהם זכו ישראל לאחדות שנאמר "ויוחן שם ישראל נגד ההר" ובשושן נאמר "וקיבל" שהיו באחדות, וכן בפסוק "לך כנוס את כל היהודים".

כד. מה המכנה המשותף בין סוכות לפורים?

1. בשניהם יש מצות שמחה. 2. שניהם חלים בט"ו בחודש. 3. שהדסה לשון הדס. 4. ארבע פרשיות באדה 4 מצוות בפורים, כנגד 4 מינים וארבע דפנות הסוכה.

כה. מה המכנה המשותף בין ראש השנה לפורים?

1. שניהם ב' ימים. 2. לא אומרים הלל בשניהם. 3. נאמר בספר עזרא על ראש השנה "ושלחו מנות לאין נכון לו". 4. בשניהם נאמר זכרון. 5. שניהם סמוכים לתענית.

כו. מה המכנה המשותף בין יום הכיפורים לפורים?

1. בשניהם קבלו את התורה. 2. בכיפור מתקדשים על ידי ביטול הנאות הגוף ובפורים על ידי אכילה ושתייה. 3. בכיפור מצונו שיעיר לעזאזל ובפורים המן הוא שיעיר לעזאזל. 4. בכיפור צמים ב' ימים ובפורים קודם צמים ואחר כך אוכלים. 5. ביום שבעו בו חלה תענית אסתר יחול גם יום הכיפורים הבא.

כז. תבנית "מגילה" יש כמה אופנים שעל ידם אפשר למצוא בהיפוך אותיות מושגים הקשורים לפורים?

מילגה - לעניינים. מליגה - לעשירים. לגימה - יין. גלימה - תחפושת. גמילה - משיכרות מרובה.

בס"ד

כתב החתם סופר: "כל העוסק בתורה בין קריאת המגילה של לילה לקריאה של יום-מובטח לו שהוא בין העולם הבא"

במוצאי שבת י"ג אדר ב' 23/3 ליל פורים
יתקיים לימוד תורה
בשעה 1:00-22:00
לאברכים ובחורי ונערי הקהילה הקדושה
בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" גבעתיים

בשעת חצות לילה יפתחו את ארון הקודש
ויבקשו בתפילה ותחנונים לישועת עם ישראל
וכן יזכירו את שמות התורמים

כל המעוניין להשתתף או לתרום
יפנה - לרב עידן 058-464-5322

פורים שמח

בס"ד

סעודת פורים

ביום ראשון י"ד אדר ב' 24/3
יתקיים משתה ושמחה כיד המלך
לתושבי גבעתיים ורמת גן
יחד עם הרב שלמה בצרי שליט"א
תזמורת וריקודים עד דלא ידע
מוזמנים גברים נשים וילדים
בבית הכנסת המרכזי בית יוסף
גלבוץ 11 גבעתיים

סעודה 11:30

פורים שמח

בס"ד

מסיבת פורים לילדים

בבית הכנסת המרכזי
בית יוסף בגבעתיים
גלבוץ 11
אז"ה
במוצאי שבת י"ג אדר ב' 23/3
לאחר קריאת המגילה החל
מהשעה 19:00

לא לשכוח לספר לחברים
היה ממתקים.
פופ קרן.
צמר בכך מתוק.
לחמניה עם נקניקיה צמחונית.
לילא הגבלה.
שקיות הפתעה לכל ילד/ה.
מוזיקה וריקודים.
כיבוד קל ושתייה.
והכי חשוב הרבה שמחה

תתן פורים שמח

בס"ד

זמני התפילות לחג פורים

יום חמישי תענית אסתר י"א אדר (21/3)

17:15 תפלת מנחה (עם ספר תורה וברכת כהנים)
17:45 תפלת ערבית
18:15 סיום הצום
20:00 שיעור מרכזי מהרב שלמה בצרי שליט"א

מוצאי שבת י"ג אדר (23/3)

19:15 קריאת המגילה (שני מנינים: באולם הגדול, ובמרפסת בית קובי)
19:45 מופע מיוחד מעגל מתופפים
20:15 חלוקת ממתקים לילדים החמודים
21:30 (משוער) קריאת המגילה (מנין שני)

יום ראשון חג פורים י"ד אדר (24/3)

5:55 תפלת שחרית (מנין ראשון - הודו)
6:15 (משוער) קריאת המגילה (מנין ראשון)
7:30 תפלת שחרית (מנין שני)
8:15 (משוער) קריאת המגילה (מנין שני)
11:30 סעודת פורים ומשתה יין יחד עם הרב שלמה בצרי
13:30 תפלת מנחה (מנין ראשון ומרכזי עם הרב שלמה בצרי)
14:00 קריאת המגילה - (מנין שלישי) הבחור היקר נועם נעמן הי"ו
17:40 תפלת מנחה (מנין שני)
18:00 תפלת ערבית

ברוכים זבאים וברכת פורים שמח

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבוץ 11 גבעתיים | טלפון: 054-4843340 | מייל: b544862@gmail.com

זכר למחצית השקל

"באחד באדר משמיעין על השקלים" (שקלים פ"א, מ"א)

בא והעבר מעותיך לבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" וקהילת "ברכת חיים"
כהכרת הטוב לבית הכנסת ולרבינו רבי חיים כהן זצ"ל על כל הפעילות ושיעורי התורה המרדבים שיש לנו בקהילה הזרז ותרום את המעות זכר למחצית השקל בדווקא לבית הכנסת "בית יוסף".

שמות תורמים לעמדה על הברכה

להנחות ולהקדשות במייל: b544862@gmail.com | sms: 054-4843340

לעילוי נשמת: הרב דוד זיאת זצ"ל בן רבי שמעון וחנה ע"ה האשה הצדקנית חנה בת מזל פורטונה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת: הרב שלמה בן דליה העליון ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת: האשה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת: אדית דובה בת אלקה רות ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
--	--	---	---	---	--

4